

„נערת אקמן“ ?

1958

כל הגבירות מגיל 16 ומעלה
מוזמנות להשתתף בתחרות

„נערת אקמן“

ניתנת בזה הזדמנות ל-6 גבירות להציג את המודלים החדשים שלנו לקראת האביב

בשתי תצוגות אופנה

שתקיימנה ביום שלישי, 13 במאי 1958, בשעות 4.30 ו-8.30 באולמי גיל, תל-אביב, רחוב גורדון 34.

כל אזהרות אופנה מתבקשות להמציא תצלום אישי (גוף) בציון השם, הכתובת והגיל ל- „תחרות נערות 1958“ אקמן, תל-אביב, ת.ד. 1019

מועד אחרון: יום ששי, 25 באפריל 1958

בחירת „6 נערות אקמן“ תהיה בידי ועדת שופטים, שהחלטתה סופית ואין לערער עליה. הקהל הנוכח בתצוגות האופנה יקבע לפי רוב קולות איוז מ-6 נערות אקמן“ הציגה בצורה הטובה ביותר.

פרס ראשון: תלוש ע"ס—100 ל"י

והענקת התואר „נערת אקמן 1958“

פרס שני: תלוש ע"ס—50 ל"י

פרס שלישי: תלוש ע"ס—25 ל"י

אי לזאת, כל אחת מ-6 נערות אקמן“ תקבל סך של—50 ל"י במזומנים בעד שיתוף הפעולה.

כרטיסי כניסה לתערוכת האופנה שתקיים ביום 13 במאי אפשר להשיג בכל הזדמנות במחיר 1,400 ל"י.

אקמן

בכל אזורים העיר

הסבר פניך לתייר והוספת ידיד לישראל

ריקה זראי

תשוקה לכל צעיר פלורנטיני

כביכול, לצרכים הפרטיים של מכוון וייצמן. חייסגאל השיב במכתב ארוך ומנומק, בו טען כי מאחר ואין לו תקציב כשם שיש לאגודת שוחרי האוניברסיטה, אין הוא יכול להשיב להם במברק. הוא הוסיף עוד 14 מאורעות שאירעו במדינת ישראל שלא בי אשמתו, סיים בנוסח: „כב' לנובמבר 1952 מת הנשיא וייצמן. לא באשמתו!... רעש הפטיפון במלון החדש אילת, על שפת ים סוף, הטרנד בשבוע שעבר את שר ה- משפטים פנחס רוזן, שהתארח במקום. הוא קרא לאחד המלצרים, ביקש ממנו לסי גור את הפטיפון. כשהסביר לו המלצר כי אורחים אחרים של המלון נהנים מהמנגינה, דרש ממנו השר: „תסגור ותגיד להם שה פטיפון מפריע לשר... דיאנה לרנר, כתבת ג'ורג'ס פוסט לשבוע העוסקת עתה בהדרת תיירים, מארגנת עתה סיורי לילה של תיירים בתל-אביב, כדי להראות להם את חיי הלילה של העיר. אמרה דיאנה: „תיירים יש לי כבר, עכשיו אני מחפשת חיי לילה בעיר... אררה פידל איש הנכסים ובעל קפה פילץ המפורסם שהפך למועצון יחידו של מפא"י, החל לקבל מכתבים המופנים למר אריה יחידו.

בזמון חוזר

קרבן למתיחה אכזרית נפלו השבוע ה- מוסיקבל יוחנן זראי ואשתו, ריקה זראי. בשבוע באחד הימים לביתם, שמעו צלילי נגינתה של תזמורת כלינשיפה. לחרת דמם הרבה החנינו כי התזמורת מנגנת במלוא המרץ את שיר העשור, שאת כתיבת המוסיקה שלו סיים יוחנן רק כמה שעות קודם לכן ומסר אותה ליעקב אגמון, ראש אגף המייפגנים של ועדת העשור. רק אחרי כמה דקות פגשו את אגמון עצמו, בחברת הבמאי גרשון פלומקין. יוחנן סיפר להם על מה ששמע. „אנחנו מצטערים מאוד זראי, אמרו אגמון ופלומקין, „אתה מכרת כבר את התחום קודם למישהו אחר, איך אנחנו יכולים להקליט שיר שמכר ל- אחרים? כאשר נשמעם של יוחנן וריקה כמעט פרתה כליל, גילו להם השניים את

פסוקי השבוע

- ראש הממשלה דויד בן-גוריון, בראיון עם עתונאי על יחסי ישראל-צרפת: „זה ענין של מסר ולא ענין של אינטרס.“
- המבקר הספרותי ברוך קורצווייל, בבקורת על עיר היונה של נתן אלתרמן: „לא, השיר אינו צריך להיות עבד. זכותו וחובתו לפרוק צחים ועצות כמו רסן ומתג... לא קל לו לבעל מצפון ובעל טעם כאלתרמן להיות משורר החצר.“
- נשיא ארצות-הברית דווייט ד. איזנהאואר, בנואם קבלת-פנים ל-200 נציגי עמים זרים, שבאו לוועידת התעופה הבינלאומית: „ממשלות העמים הן הרבה יותר טיפשות מהעמים אותן הן משרתות.“
- כתב „ג'ורג'ס פוסט“ משה כהן, על התרברבותו של הסופר משה שמיר, כי ספרו חלק בשר ודם הוא הספר הישראלי הראשון שתורגם לאנגלית: „אי אפשר להאשים את האפרוח הצוחח כי השמיים נפלו עליו, כשגרגר תירס נפל על ראשו והשמיים את כובעו על עיניו.“
- העתונאי עמנואל פרת, על ערימת אבני גרניט שפסל אלמוני היה צריך להשתמש בהם להקמת פסל ענק, אולם ביטל את תכניתו כשמועצת אילת החליטה לבטל את ההזמנה: „זה יהיה גליעד לאגודתה שלא קמה.“
- המבקר הספרותי אשר נחור, על הופעתו של ריקה זראי בנחטוף אותו בשטק, המוצג בתיאטרון זירה: „יש לה נתונים חיצוניים הרומים לאידיאל היופי של רובנו, ויש בהם כדי לעורר את תשוקתו של כל צעיר פלורנטיני.“
- הסופר יזהר סמילנסקי, בתשובה לשאלה מה היה תפקיד הסופר הישראלי בעשור הראשון למדינה, ומה תפקידו לקראת העשור השני: „תפקידו של הסופר הישראלי בעשור הראשון היה לכתוב ספרים טובים. משימתו לעשור השני — לכתוב ספרים טובים יותר.“